

om denne her sag, og det er mit indtryk, at man i kommunerne virkelig tager dette meget store spørgsmål alvorligt.

Det er kun et lille hjørne af den samlede problemstilling, vi arbejder med her i dag, og jeg mener, det er vigtigt, at vi får vedtaget dette forslag for at skabe den tilstrækkelige klarhed om gennemførelsen, ved at vi også har sikret finansieringen af godkendelsen af prototyper på forskellige minirensningsanlæg.

Jeg vil meget gerne under udvalgsarbejdet fjerne al den konfusion, som hr. Schmidt med vanlig adræthed har forlenet denne helt ukomplicerede debat med, ved at svare på spørgsmåle. Det er naturligvis producenterne, der kommer til at betale de her anlæg. Spørgsmålet om overvæltning er, som med alle andre sager, hvor vi pålægger en virksomhed at betale omkostningerne, et spørgsmål om udbud og efterspørgsel, og det kan ikke besvares generelt. Det, der er det afgørende, er lovforslagets princip om, at det er producenten, der betaler, og det er også et helt normalt princip.

Jeg vil gerne sige tak til partierne og medvirker altså meget gerne til at få afdækket og besvaret de spørgsmål, man måtte have.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne sige til ministeren, at nu var det sådan set ikke mig, der bragte det ind. Det var sådan set den socialdemokratiske ordfører, der nævnte, hvem der kom til at betale det.

Og jeg vil da til en anden gang sige til ministeren, at hvis det er sådan, at ministeren ikke synes, at vi skal diskutere sådan noget, så kan man jo gøre det meget enkelt ved ikke at skrive det i sit eget forslag. Det er jo ikke mig, der har skrevet det. Det står her i bemærkningerne, hvad man kan gøre med sådan nogle omkostninger. Så skulle nogen være i tvivl, så kan de læse i ministerens forslag, hvordan man kan overvælte det på forbrugerne.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør ind-

sigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 48: Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Håndhævelse af forbud mod ny helårsbeboelse i boliger i sommerhusområder, skærpelse af bødeniveau m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 20/10 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pernille Blach Hansen (S):

For Socialdemokratiet er det meget vigtigt at bevare de danske sommerhusområder, og for at det kan lade sig gøre, er det nødvendigt både at opretholde og håndhæve de gældende regler om helårsbeboelse af sommerhuse.

Overordnet er der tre grunde til, at Socialdemokratiet ønsker at opretholde og håndhæve forbudet mod helårsbeboelse i sommerhuse.

For det første ønsker vi at fastholde den danske sommerhuskultur. Vi vil bevare sommerhusområdernes fritids- og feriekarakter, og vi vil fastholde områdernes rekreative værdi. Her er vi på linje med langt hovedparten af sommerhusejerne, der netop har købt et sommerhus på grund af områdets specielle fritidskarakter. Ved at fastholde sommerhusområdernes rekreative værdi undgår vi samtidig pres for at udlægge nye sommerhusområder ved vores ubebyggede kyster.

For det andet vil en ophævelse af forbudet slå kommunernes planlægning i stykker. Kommuner og amter har gennem mange år arbejdet hårdt for en fornuftig fysisk planlægning. I forbindelse med dette har man udlagt arealer til bl.a. erhvervsområder og sommerhusområder. Samtidig har kommunerne indrettet den offentlige service efter det nuværende bosætningsmønster.

For det tredje er det nødvendigt at opretholde og håndhæve forbudet mod helårsbeboelse for at fastholde den danske sommerhussærrregel i EU.

I Danmark har vi i mere end 50 år haft et forbud mod helårsbeboelse i sommerhusområder. Der har aldrig hersket tvivl om dette forbud, men alligevel er problemet med ulovlige bosættelser i sommerhuse vokset år for år. Pr. 1. januar 1998 var mere end 12.000 sommerhuse således registreret som ulovligt beboede, og alene i 1997 er antallet af ulovligt beboede sommerhuse vokset med mere end 1.500. Udviklingen skyldes ikke mindst, at kommunernes håndhævelse ikke har været effektiv nok.

Vi er i Socialdemokratiet glade for, at der nu gøres noget for at løse problemerne med ulovlig helårsbeboelse af sommerhuse. Det er på høje tid. Vi støtter, at der med lovforslaget sættes en øjeblikkelig stopper for nye ulovlige bosættelser.

Og jeg vil gerne i den forbindelse gøre opmærksom på, at vi i dag kun diskuterer spørgsmålet om eventuelle nye ulovlige bosættelser i sommerhuse. For der er i øjeblikket en analyse i gang mellem Skov- og Naturstyrelsen og Amternes og Kommunernes Forskningsinstitut, og de foretager i samarbejde en socioøkonomisk analyse af de eksisterende ulovlige sommerhusbeboelser, og før den analyse er færdig, giver det ingen mening for Folketinget at diskutere, hvad der skal ske med de mennesker, der allerede nu bor ulovligt i deres sommerhus.

Ifølge forslaget sker der det fremover, at hvis en borger registrerer sit CPR med ulovlig bopæl i et sommerhus, så skal kommunen påbyde borgeren at fraflytte huset og dokumentere, at det er sket inden for 14 dage. Hvis borgeren ikke efterkommer dette påbud til tiden, har kommunen pligt til at indgive politianmeldelse og pålægge borgeren tvangsbøder.

I lovforslaget er der altså direkte indskrevet håndhævelsespligter for kommunalbestyrelserne. Det vil efter Socialdemokratiets mening sikre en mere ensartet håndhævelsespraksis i kommunerne.

I Socialdemokratiet vil vi gerne være med til at værne om den danske sommerhuskultur til gavn for alle de lovydige sommerhusejere. Derfor støtter vi forslaget, og vi ser frem til en grundig udvalgsbehandling.

Helga Moos (V):

Jeg må med det samme sige, at vi ikke kan gå ind for det her lovforslag, som det ligger her, fordi det hverken er fugl eller fisk.

Det ser ud, som om det skal være et lovforslag, der udelukkende skal hindre ulovlig hel-

årsbeboelse af sommerhuse, men samtidig er der lagt op til noget helt andet, nemlig afviklingen af den ulovlige helårsbeboelse, der foregår i øjeblikket. Og den sammenblanding vil vi ikke være med til, afviklingen skal ikke indgå som et ændringsforslag til denne her lov. Vi vil præcisere, at vi mener, at vi skal have en lov, der hindrer fremtidig ulovlig helårsbeboelse. Det har ikke noget med et yderligere brug af sommerhusene i vintermånederne at gøre.

Så er der indkommet nogle høringssvar, og jeg synes, at de ligger lidt mærkeligt i forhold til lovforslaget. Der står i lovforslaget, at der ikke vil være nogle omkostninger, men når vi ser høringssvarene, så mener både Finansministeriet og Naturklagenævnet, at der kommer omkostninger og øgede administrative byrder.

Når vi så ser på, hvad det er for nogle sanktioner, der skal til, ja, så går det jo helt grassat: Pligt til politianmeldelse, hvis folk bare overskrider med én dag. Der er overhovedet ingen sådan lempelighed i det, selv om det er almindelige mennesker, vi har med at gøre. Pligt til tvangsbøder, dokumentere lovlighed, hvor det er borgeren, der har bevisbyrden – det vil sige, at vi er ude i omvendt bevisbyrde – 25.000 kr. i bøde, og det er ikke længere domstolene, der for alvor skal fastsætte bøden; det er gjort på forhånd.

Disse pligtige tvangsbøder er på 150-300 kr. om dagen, og de skal opkræves måned for måned, og dér er vi så allerede ude i noget, det bliver svært at have med at gøre, for hvis det er folk, der får deres indtægter som sociale ydelser, så er det sådan, at efter § 47, stk. 1, i lov om social pension, eller efter § 39, stk. 1, i sygedagpengeloven, kan krav på pension og sygedagpenge ikke gøres til genstand for udlæg for anden retsforfølgning, medmindre der er forløbet tre måneder fra den dag, hvor ydelsen kunne kræves betalt. Det vil sige, at man ikke engang kan håndhæve det at opkræve hver måned, som der er lagt op til, når det gælder mennesker, som får deres indtægter derfra. Det vil sige, at vi får en forskelsbehandling.

Jeg vil sige, at de sanktioner, der er lagt op til, er vildt overdrevet i forhold til ulovlighedernes karakter. Og jeg må sige, at som lovforslaget ligger i sin nuværende form, kan vi umuligt støtte det.

Henriette Kjær (KF):

Først vil jeg sige, at vi i Det Konservative Folkeparti er glade for, at miljøministerens oprinde-

lige lovudkast er skrinlagt og man i stedet har valgt at dele lovforslaget om sommerhusbeboelse og -benyttelse op i to lovforslag. Og jeg håber, at der bliver tale om to lovforslag, og at vi ikke taler om ændringsforslag til det her lovforslag, når vi skal diskutere de andre grundlæggende ting.

Den første del, altså det lovforslag, vi nu behandler, og som skal sætte stop for fremtidig indflytning af fastboende i sommerhuse, synes vi er godt og nødvendigt, men der er en række problemer, som jeg vil vende tilbage til.

Vi mener, at der er en mening med, at man har opdelt Danmark i forskellige zoner med hver sit formål, og meningen med de arealer, der er udlagt til sommerhusområder, er, at de skal sikres mod den udvikling, vi ser i by- og landzonerne. Man skal således kunne være sikker på, at man ikke lige pludselig får pålagt udgifter til forskellige fællesanlæg, som man kender det fra parcelhuskvartererne.

Meningen med et sommerhusområde har aldrig været, at man skulle kunne bo fast i området. At kommunerne gennem en årrække har accepteret, at flere og flere har nedsat sig som fastboende i sommerhusområderne er så et faktum, som vi må forholde os til, når den anden del af loven kommer. Men jeg mener, at det er vigtigt, at vi nu laver en klar lov, som for fremtiden ikke gør det muligt at flytte ind i et sommerhusområde og bo i sommerhuset fast.

Og hvis vi fortsat ønsker at bevare vores særegel for sommerhusområderne, er det ligeledes nødvendigt klart at signalere, at sommerhuse ikke er til helårsbeboelse. Ellers vil andre EU-borgere med god ret kunne påkalde sig retten til at erhverve sig et sommerhus i Danmark, og i Det Konservative Folkeparti ønsker vi at bevare den danske sommerhusregel.

Hvis denne lov skal fungere, er det yderst påkrævet, at den er letforståelig og klar at tolke for både borgere og kommunalbestyrelser. Det skal derfor være helt klart for den person, der tilmelder sig folkeregisteret på en sommerhusadresse, at dette ikke er muligt, og at vedkommende inden 14 dage skal flytte til en permanent adresse.

I loven står det beskrevet, som om man faktisk kan flytte ind i sit sommerhus den 1. april og først få en henvendelse pr. 1. oktober. Hvis det er korrekt tolket, mener jeg, at det er uhenigtsmæssigt, for selv om man gerne må opholde sig i sit sommerhus i sommerperioden, må det gøres klart, at man ikke kan være folkere-

gistreret på adressen. Ellers risikerer man jo, at folk får etableret sig godt og grundigt, tilmelder deres børn på en daginstitution osv., for derefter at få et brev om, at det, de gør, ikke er tilladt. Men de får så først brevet et halvt år efter, at de er flyttet ind, og det er ikke konsekvent, og for at loven skal virke, skal den være helt klar.

Min anden anke går på de omfattende bemærkninger, der er til forslaget. Her går ministeren dybt ind i en diskussion af det, ministeren kalder 30-ugers-reglen og brugen af et sommerhus i vinterperioden. Den debat hører ikke hjemme her, og vi vil ikke bindes op på noget; det vil jeg sige helt klart. Så vi har en række spørgsmål til bemærkningerne og ønsker nogle klare garantier, før vi kan sige ja til det her lovudkast.

Jeg havde faktisk forventet et lovforslag på ganske få linjer, klart og gennemskueligt, og det er dette lovforslag ikke, og det skyldes de omfattende bemærkninger. Jeg mener derfor, at der er behov for direkte forhandlinger, og kan vi blive enige om dét, og kan vi få nogle garantier om, at en del af de bemærkninger bliver pillet ud, kan vi sige ja, men ikke før.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Fru Henriette Kjær omtalte bl.a. EU-begrænsningerne med hensyn til helårsbeboelse i sommerhuse, og derfor vil jeg spørge fru Henriette Kjær, om der ikke i EU's protokol er forskel på, om man som ikkedansk EU-borger benytter eller erhverver disse ejendomme.

Europa-Kommissionen gør nemlig udtrykkelig opmærksom på, at det er et rent internt dansk anliggende, hvorledes man benytter ejendommene, og heri ligger der en væsentlig forskel. Benyttelsen af et sommerhus kommer ikke EU ved, siger man. Er det korrekt?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg kan altså ikke se, hvor uenigheden skulle ligge, og hvorfor jeg skal have det spørgsmål. Det her drejer sig om, at vi skal have forhindret, at man bor fast i sit sommerhus, og dér er der ingen tvivl om, at i den særrregel, vi har, er det ikke tilladt, for så vil det være helårsbeboelse, og ejendomme til helårsbeboelse skal alle EU-borgere kunne erhverve sig i Danmark.

Benyttelse, altså hvem der kan leje husene og i øvrigt være i dem, er en anden ting, som vi

skal diskutere under behandlingen af den anden del af loven, men der kan ikke være tvivl om, at hvis man tillader helårsbeboelse i de danske sommerhuse, ryger særreglen; det er helt klart. Men der er andre nuancer, vi kan diskutere.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg kan høre, at ministeren bifalder det, men jeg vil altså gerne have det sort på hvidt i et notat fra ministeren.

Steen Gade (SF):

Det gode ved det her forslag er jo, at her starter vi diskussionen om sommerhusene ved at slå en streg, idet vi siger, at fremover vil vi have opretholdt det, vi egentlig altid her i huset har været enige om.

Men det er måske ikke så flot et projekt, kan man sige, for jeg kan huske, at da vi i sin tid gav amnesti til dem, der dengang boede i sommerhusene, sagde vi til kommunerne, at nu skal det overholdes for fremtiden, og det er jo over 10 år siden.

Og hvad er der sket i de 10 år? Ja, 4.000 fik amnesti, og i samme periode flyttede der 13.000 nye ind. Og derfor vil jeg sige til Venstre, som vel ikke synes, det er i orden, at folk overtræder landets love, at det er derfor, det er nødvendigt at foretage en præcisering om håndhævelsen her i lovforslaget, sådan at kommunerne opfører sig rigtigt. For man kan sagtens fokusere på de personer, der er flyttet ind, og det synes jeg da også man skal, for de har jo også vidst, hvad de gjorde, men kommunerne har altså også vidst det, og nu ligger der et regelsæt, som kommunerne skal følge.

Man kan sagtens sige, at det er en underlig rigid lovgivning osv., men det er jo nødvendigt for, at kommunerne også skal påtage sig et ansvar, og det er i realiteten det, der præciseres i denne lovgivning.

Deraf fremgår det, at jeg støtter det her forslag og egentlig synes, det er et vældig godt resultat af de drøftelser, partierne har haft, og hvor vi har sagt: Hele sommerhusdiskussionen kan være lidt besværlig, men vi slår en streg, og så ser vi på, hvordan vi kan få sikkerhed for, at reglerne i hvert fald fremover bliver overholdt. Dermed er jeg sådan set også helt enig i det, fru Henriette Kjær sagde om forslaget.

Om vi skal lave nogle ændringer undervejs, vil jeg i hvert fald på SF's vegne være helt åben

over for, sådan at vi kan få det bredest mulige flertal. Og så synes jeg, Venstre skulle tænke sig om.

Aase D. Madsen (DF):

Selv om L 48 kun omhandler forbud mod ny helårsbeboelse i sommerhusområderne, danner lovforslaget grundlag for en kommende lovændring, som med tilbagevirkende kraft reelt gør en stor del af den nuværende helårsbeboerskare hjemløse. Lovændringen afventer blot, at en undersøgelse fra Amternes og Kommunernes Forskningsinstitut bliver færdiggjort.

Når man læser det foreliggende lovforslag, skulle man tro, at det var en opstramning af straffeloven for alvorlig kriminalitet, vi behandler her i dag, for i bemærkningerne til lovforslaget er det ord som tvangsfuldbyrdelse, strafansvar, tvangsbøder, registrering, flyttepåbud, foged og politi, der er de fremherskende. Og side op og side ned beskriver man, hvordan kommunerne i realiteten skal være politiets forlængede arm.

Alle disse straffeforanstaltninger mener Advokatrådet er et brud på retssikkerhedsprincippet og i strid med magtfordelingsprincippet, oven i købet med henvisning til grundloven. Ligeledes er det retssikkerhedsmæssigt forkert at udstyre kommunalbestyrelserne med beføjelser, der pålægger daglige tvangsbøder.

Disse udsagn fra Advokatrådet må da give anledning til alvorlig eftertanke.

Alt dette halløj for at forsøge at sætte en bom for en udvikling, der i realiteten ikke lader sig standse: Dels får den danske befolkning mere og mere fritid, og friheden er fordelt over hele året, dels ønsker flere og flere ældre at kunne tilbringe deres otium i deres sommerhuse.

I den forbindelse må det nævnes, at 66 pct. af sommerhusejerne i Frederiksborg Amt er i alderen 40-60 år, og det vil sige, at mange af disse bliver helårsbeboere. Og Holmsland Kommune opfordrer ligefrem de sommerhusejere i kommunen, der er 56 år og derover, til at få helårsadresse i deres sommerhuse, og der lægges endda op til at reklamere i medierne for at lokke flere helårsbeboere til at bosætte sig ude i marehalmen.

Dansk Folkeparti tror, at der er ved at udvikle sig en meget stor skare over hele Danmark, der mener, at dette lovforslag og den kommende lovændring er så urimelige, at det kun kan bekæmpes med civil ulydighed, hvis forslaget vedtages i sin nuværende form.

Dansk Folkeparti har naturligvis sagt fra over for lovforslaget på et meget tidligt tidspunkt. Og Dansk Folkeparti mener ikke, at stigningen af helårsbeboere i sommerhusområderne er så voldsom, som det påstås i lovforslaget. Vi kan jo se, at Skov- og Naturstyrelsens tal ikke er korrekte, og det kræver vist en forklaring. I Ebeltoft er der f.eks. registreret 1.000 helårsbeboere, men heraf bor halvdelen fuldt lovligt.

Så der trænger til at blive vendt mange sten under det kommende udvalgsarbejde.

Dette er blot nogle få eksempler på, at lovforslaget er umuligt at gennemføre i sin nuværende form, og Dansk Folkeparti så helst, at det blev trukket helt tilbage.

Lovforslaget er reelt et forsøg på at sætte uret i stå på et område, hvor der skal helt anderledes nytænkning til, en nytænkning, der passer til den danske befolknings ønsker og livsstil. Og Dansk Folkeparti mener, at det ligner en taktisk manøvre at dele lovgivningen op i to love.

Dansk Folkeparti opfordrer derfor regeringen til at trække L 48 helt tilbage. Og hvis regeringen i øvrigt mener, at der skal nogle få reguleringer og opstramninger til, så lad os få et samlet forslag at tage stilling til, som gælder både for de nuværende og for de kommende helårsbeboere.

Ebbe Kalnæs (CD):

CD støtter det her lovforslag og vil meget gerne præcisere, at det er en bom, der går ned for, at man kan etablere sig på det ulovlige grundlag, som man har gjort hidtil.

Og så vil jeg gemme alt det andet til senere; det er der egentlig ikke nogen grund til at komme ind på. Vi lægger i dag et grundlag for at komme videre i en diskussion, som bliver lang, og der er ingen tvivl om, at det, der er vores mål, er at få en ordentlig og varig løsning, på trods af at denne sag igennem årene er håndteret ganske forfærdeligt.

Vibeke Peschardt (RV):

Der er rigtig mange problemer i denne sag, men jeg synes, miljøministeren og Miljøministeriet skal have tak for, at de på en så fleksibel måde har forsøgt at tackle de problemer, som alle partier jo har med, at 13.000 danske familier bor mere eller mindre lovligt i deres sommerhuse.

Jeg synes, den måde, vi deler det op på, er udmærket. Der bliver i hvert fald for fremtiden trukket en streg i sandet, og så må partierne jo forhandle sig frem til, hvordan man skal forhol-

de sig til de nuværende ulovlige sommerhusbeboelser.

Det er klart, at der efter vores mening skal findes en løsning på det problem, at de ikke permanent kan blive boende, for det er vi ikke indstillet på at de skal kunne. Men vi er meget villige til at se på de frister, der skal gælde, så kommunerne får nogle ordentlige muligheder for at udfase de folk, der bor der ulovligt.

Søren Kolstrup (EL):

Enhedslisten kan støtte det fremsatte lovforslag og finder, at det er på tide, det er blevet fremsat, for sommerhusområder skal selvfølgelig betragtes som fritidsområder.

Sommerhusområderne er noget kulturelt særegent, som skal bevares, både af hensyn til den kulturelle arv og af hensyn til de muligheder, det giver bybefolkningen for at komme ud i naturen, men selvfølgelig også af hensyn til den miljøbevarelse af vores naturområder, som vi ønsker.

Sommerhusområderne er således udtryk for en fornuftig naturudnyttelse, der er til gavn for både befolkningen og naturen. Og hvis vi lader byfolket overtage sommerhusområderne på egne præmisser, ender områderne uvilkårligt som regulære byområder. Så enkelt er det. Det er kun et spørgsmål om tid.

Det kan måske være svært for den enkelte at se, hvorledes han eller hun udgør en brik i denne omlægning, men det gør hun.

Derfor støtter Enhedslisten, at der nu – og altså igen – gøres et forsøg på at stoppe udviklingen af sommerhusområderne til helårsbeboelser og byområder.

Også udlejningen af luksussommerhuse i vinterhalvåret skal selvfølgelig stoppes.

Derfor støtter Enhedslisten ubetinget det principielle i lovforslagets intentioner og finder den foreslåede opstramning af planloven hensigtsmæssig.

Men jeg vil også godt løfte sløret for, hvordan vi forholder os til forhandlingerne om de overgangsordninger, som må finde sted i relation til de mennesker, som er kommet i klemme, og i den forbindelse er der tre aspekter, som vi godt vil tilgodese.

Det ene aspekt vedrører lempelige overgangsordninger for de mange mennesker, som ikke godtroende, men dog med myndighedernes mere eller mindre accept i dag bor ulovligt i sommerhusene.

Det andet aspekt er faktisk, at det støttede byggeri her i slutningen af 1990'erne har fået det vanskeligere ved, at den kommunale støtte er blevet reduceret.

Og det sidste aspekt er, at vi har et forslag om, at overgangsordningerne skal kombineres med økologiske modkrav: Noget for noget! De ulovlige beboere kan få lov til at blive boende midlertidigt, indtil de finder et godt alternativ, vel at mærke hvis de bidrager til en økologisk omstilling af sommerhusområderne.

Den diskussion vil vi gerne gå ind i. Men som sagt må der ikke herske et sekunds tvivl om, at vi ubetinget støtter det lovforslag, vi har til debat i dag.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Lovforslaget omhandler håndhævelse af et forbud mod helårsbeboelse i sommerhuse, og det omhandler nye mennesker, der flytter ind. Men vi er meget nervøse for, at når det kommer til stykket, bliver det det samme med hensyn til lovforslaget om dem, der nu bor såkaldt ulovligt i sommerhusene.

Og forslaget handler om, at kommunerne nu får pligt til lynhurtigt, dvs. inden for en 14-dages-frist, at politianmelde de mennesker, der bor såkaldt ulovligt, og at der derefter skal udstedes bøder til dem.

Jeg finder, det er rystende, at man i et demokratisk retssamfund som vores kan gå den vej. Og hvad i alverden skal kommunerne stille op med de mennesker, der nu bor i sommerhusene, hvis nu loven også kommer til at omhandle dem. Hvor skal de gøre af alle de mennesker?

Herom står der i lovforslagets bemærkninger, at kommunerne har pligt til at skaffe boliger til de mennesker, der eventuelt ingen bolig har, når de bliver smidt ud, evt. på hotel eller pensionat, og det lyder jo fuldstændig, som det ikke skulle være sandt, men det står der.

Fremskridtspartiet vil under ingen omstændigheder være med til at støtte sådan et lovforslag, som direkte strider imod grundloven. For i grundloven står der, at ejendomsretten er ukrænkelig, men her griber man direkte ind i folks ejendomsret.

Jeg ved, at der kan blive et problem med det forbehold, som vi har over for EU på det område, men det må der så forhandles om. Vi kan ikke i et retssamfund som vores ekspropriere folks ejendom, sådan som vi gør her.

Jeg ved udmærket, at det er blevet sagt, at det her gøres i miljøets navn. Og det er også

blevet nævnt, at der har været meget debat om, at folk i miljøets navn ikke skal kunne bruge sommerhusene hele året, men det tror jeg nu ikke på, for der er da så gode kloakeringsforhold og vandforhold i sommerhusområderne, at det ikke kan være grunden.

Jeg har sagt, at vi ikke kan stemme for lovforslaget, men jeg vil også sige her, at hvis det her lovforslag bliver vedtaget ved andenbehandlingen, vil Fremskridtspartiet gøre alt for at samle 60 underskrifter, så vi ifølge grundloven kan udskyde lovens ikrafttræden til efter et nyvalg. Og efter den debat, der har været i sommer landet over – og der har været en stor debat om det her område – skulle det ikke være noget problem, for dér har jo alle både inden for Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, ja sågar også nogle fra andre partier, støttet Fremskridtspartiet i, at selvfølgelig skal folk have lov til at bo i deres sommerhuse hele året, hvis de ønsker det. Så jeg regner ikke med, at det bliver noget problem at finde 60 underskrifter – ellers er der nogle, der har udtalt sig forkert.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Sommerhusområdet er ikke et område, hvor tingene er enten sorte eller hvide, og der er mange ting, som man kunne tage fat i, men i udgangspunktet vil Kristeligt Folkeparti være positivt stemt over for lovforslaget, som det foreligger.

Dog havde vi hellere set, at det havde været koblet sammen med et forslag om det, der ligger bagude. For lovforslaget er kun fremadrettet, og vi kunne have ønsket, at det også var bagudrettet, men vi erkender, at der også er problemer deri. Ligesom der skal tages højde for, at sommerhusområderne hen ad vejen bliver til pensionistghettoer, idet flere og flere ad den vej får mulighed for lovligt at bo i deres sommerhuse. Det er også et område, der skal ses på.

Samtidig er det vigtigt at påpege, at sommerhusområderne jo også danner grundlag for et turisterhverv, og det er specielt godt for yderområderne i vores land. Så derfor skal vi passe på, at vi ikke gør kravene til sommerhusudlejerne for restriktive.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Lov er lov, og lov skal holdes, men sely når man ser det fra det grundlæggende retspolitiske synspunkt må man sige, at ud fra en retssikker-

hedsmæssig betragtning er det her lovforslag stærke sager.

Lovforslaget hedder »Forslag til lov om ændring af lov om planlægning«, men jeg vil sige, at det burde henhøre under jagtloven, for det, man gør, er, at man tager en bestemt gruppe borgere ud og indleder en særlig jagt på dem. Forskellen er bare, at der overhovedet ikke er nogen fredningstid.

Man indfører en særlig anmeldelsespligt, og det er meget usædvanligt i et demokrati. Det findes ikke i dansk ret. Anmeldelsespligt findes kun ganske få steder, og det findes ikke engang for drab. Men nu findes det altså, hvis man bor i sit sommerhus den 1. oktober og er tilmeldt folkeregisteret.

Og der skal ske en skærpelse af bødeniveauet, og jeg forstår, at det fra den 1. oktober skal være langt dyrere at være tilmeldt folkeregisteret på sin sommerhusadresse end at slå et menneske ihjel i trafikken.

Man påberåber sig straffen som en præventiv foranstaltning. Det er interessant. Det vil jeg glæde mig til at høre justitsministeren overføre på de langt grovere straffelovsovertrædelser. Der plejer vi at høre en helt anden melodi.

Jeg tror også, og jeg frygter, at det vil gå helt anderledes. Disse bestemmelser vil ikke virke præventivt; de vil fremme kriminaliteten: De vil fremme den aktivitet, der foregår med dækadresser. Og det dér med, at det kan straffes efter straffelovens § 163 om, at man skal afgive rigtig erklæring til offentlig myndighed, holder jo kun den dag, hvor man skriver den under: Man flytter ind hos moster, og så skriver man under på, at man er flyttet ind hos moster, og næste dag flytter man tilbage i sommerhuset.

Så siger miljøministeren i forslaget, at det ikke vil koste staten noget. Jo, det forsikrer jeg ministeren om at det vil. Det vil blive en enorm ressourceanvendelse hos politiet, at politiet skal prioritere disse sager højt og behandle dem, hvis det altså går, som miljøministeren ønsker det.

Og kommunerne? Ja, de skal altså udstede tvangsbøder, og efter kort tid skal de altså inddrive dem via fogedretten, samtidig med at de skal pålægge nye tvangsbøder, og samtidig med at sagen kører hos politiet, og dér kan der køre 5, 6, 7, 8 sager på én gang.

Det er et kæmperessourcespild, og det hører overhovedet ikke hjemme i en rimelig prioritering i kriminalpolitikken, at det, at man bor i et

sommerhus, skal straffes langt stærkere end meget grove overtrædelser.

Det er noget af en nydannelse i retspolitikken, det her, men nuvel, jeg ser frem til, at regeringens vil anvende samme nidkærhed, når det drejer sig om kriminalpolitiske foranstaltninger over for drabsmænd og brandstiftere.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Først vil jeg sige tak til det meget brede flertal, der har vist sig her ved modtagelsen af mit lovforslag.

Den positive modtagelse fra et bredt flertal afspejler jo, at dette problem, som skiftende regeringer har gjort betydelige anstrengelser for at få løst, stadig er uløst. Det afspejler også det store flertal, vi har her i Folketinget for, at når vi har en velbegrundet lov, som skiftende regeringer har tilsluttet sig, og som oven i købet indgår som en væsentlig forudsætning for den folkeafstemning, der i sin tid blev holdt om Danmarks tilslutning til Maastrichttraktaten, skal den lov naturligvis håndhæves.

Vi har i den tid, hvor jeg har været minister, arbejdet med en vejledning til kommunerne om, hvordan de kunne løse problemet, men det viste sig, at det ikke virkede, og derfor er vi nødt til at lave noget, der virker. Og det forslag, der nu ligger på Folketingets bord, er ikke udarbejdet af mig; det er udarbejdet af et udvalg, hvor Justitsministeriet og kommunerne har deltaget meget aktivt.

Det er det forslag, der nu foreligger. Og jeg beundrer fru Rønn Hornbech, for ikke bare er hun klog i sig selv, men hun er klogere end alle andre, når det drejer sig om retlige spørgsmål: klogere end Justitsministeriet, klogere end kommunerne, klogere end alle de mennesker, der har arbejdet med det her i mange år! Og hun taler om, at det er en jagt på mennesker, men der er jo ikke nogen jagt på mennesker, for man kan jo bare overholde loven, så er der overhovedet ikke nogen problemer. Man kan bare overholde loven!

Det her er jo ikke et forslag, der vedrører dem, der bor i deres sommerhuse i dag; det vedrører dem, som overtræder loven ved at tilmelde sig folkeregisteret. Og jeg vil vove at påstå, at det er en kendt sag for alle, hvad loven er på det område, hvad man må, og hvad man ikke må, og derfor ved den pågældende borger, der tilmelder sig folkeregisteret, at den pågældende er i færd med at begå en lovovertrædelse.

Og dér er jeg overbevist om, at når sanktionen er tilstrækkelig kontant, som den er i det her tilfælde – og sanktionens styrke skal jo, som hr. Gade var inde på, ses i lyset af mange års arbejde på at få håndhævet loven på det her område – når sanktionen er tilstrækkelig stærk, så vil den også virke præventivt i praksis. Og det vil betyde, at Folketinget derefter kan diskutere problemerne med dem, der i dag overtræder loven, dem, der nu bor ulovligt i deres sommerhus, og hvor vi jo alle er enige om, at der skal findes en løsning, så vi håndhæver loven, men at det skal gøres på en ordentlig og menneskelig måde.

Vi har haft et møde, hvor fru Rønn Hornbech ikke var til stede, men hvor repræsentanter for alle Folketingets partier varovre hos mig, og ved det møde var der, bortset fra det yderste højre, tilslutning hele vejen rundt til, at nu skulle der gøres noget for retshåndhævelsen, og på det tidspunkt var forslaget kendt. Og alle regnede det da som en selvfølge, at lov- og ordenpartiet over alle lov- og orden-partier, partiet Venstre, stod ved sit ord om at medvirke til at håndhæve loven. Men det var, fordi vi havde undervurderet fru Birthe Rønn Hornbech.

Den eneste grund til, at der ikke er totalt bred tilslutning her i Folketinget, er jo fru Birthe Rønn Hornbech. Jeg håber imidlertid, at vi under udvalgsarbejdet på en saglig og fornuftig måde og i den ånd, som vi mødtes iovre i Miljøministeriet, vil være i stand til at sætte en bom for disse ulovligheder, sådan at vi derefter kan koncentrere os om overgangsproblemerne.

Jeg vil i øvrigt sige til fru Helga Moos – som trods alt havde en noget mere afdæmpet og fornuftig stemmeføring end den, fru Rønn Hornbech har underholdt os med i dag – at de hørings svar, hun citerede fra, skal ses i forhold til det oprindelige lovforslag, der var udsendt til høring, og ikke i forhold til det forslag, vi behandler her i dag. Og mange af de bemærkninger, der er i hørings svarene, knytter sig til det oprindelige forslag og har derfor ikke helt den samme relevans, men jeg har alligevel valgt at sende dem med, for jeg synes, Folketinget skulle kende indholdet af samtlige svar.

Men jeg vil gerne sig til fru Helga Moos, at hvis det er afgørende for fru Moos og hendes parti, at vi gør det klart, at denne sag, altså forebyggelse af fremtidige lovovertrædelser, bliver behandlet for sig og bliver vedtaget for sig, og at man i et separat lovforslag tager stil-

ling til overgangsproblemerne, så er regeringen også villig til at drøfte det.

Og jeg vil også gerne sige til fru Henriette Kjær – jeg siger i øvrigt tak til fru Henriette Kjær for et virkelig godt og positivt indlæg – at hvis det er vigtigt for hende og hendes parti, som jeg forstod at det er for Kristeligt Folkeparti og andre partier, at vi slår fast, at spørgsmålet om 30-ugers-reglen, som i øvrigt bliver behandlet ved domstolene i øjeblikket, altså hvis det er vigtigt, at vi slår fast, at dette ikke kan »smugles« ind i en diskussion om det her forslag, vil jeg gerne give tilsagn om det med det samme.

Om vi på et senere tidspunkt kommer til at forholde os til det, ved jeg ikke, men jeg vil gerne give fru Henriette Kjær det løfte, at i forbindelse med det her forslag behandler vi ikke problemerne med 30-ugers-reglen.

Hvis Folketinget siger nej til at gøre noget effektivt for at håndhæve loven – så er vi hos fru Aase D. Madsen – så er vi i en situation, hvor der ikke gælder lov og ret på dette område, for de 200.000, der har købt deres sommerhus i tilid til, at de flyttede ind i et rekreativt område, er retsløse. De har ikke længere nogen sikkerhed. Der er ingen, der beskytter deres retssikkerhed, selv om de overholder loven. Et lille mindretal, som efterhånden vokser sig stort, vil uden nogen form for repressalier kunne ødelægge det fritidsparadis, som de har satset på, da de købte deres sommerhus.

Det eneste anstændige for os at gøre er, som fru Henriette Kjær fuldstændig rigtigt siger, at sige: Så er der frit slag på det her område. Folketinget kaster håndklædet i ringen; love, vi selv har vedtaget, kan ikke håndhæves, dem vil vi ikke gøre noget for at håndhæve, og så må vi meddele EU og den danske befolkning, at der ikke længere gælder nogen sommerhusregel, for konsekvensen af, at vi ikke kan håndhæve reglerne, er naturligvis, at så kan alle bo i et sommerhusområde, og som fru Henriette Kjær så rigtigt sagde, så vil det ikke længere være muligt at forhindre EU-borgere i at erhverve disse sommerhuse med det resultat naturligvis, at priserne vil stige ganske dramatisk, og den danske befolknings mulighed, den almindelige families mulighed for at erhverve sig et sommerhus vil blive reduceret. Det er det, der vil være konsekvensen, det er også på det rene.

Derfor beundrer jeg fru Aase D. Madsens synspunkt. Jeg kan ikke sige, hvor meget jeg beundrer en klar tale i stedet for den dér fugtige

halm, der kommer fra partiet Venstre i den her sag.

Jeg håber imidlertid, at vi i det videre arbejde kan fastholde den brede enighed omkring det her forslag, og selv om det skal kræve lidt ekstra armbøjninger og måske en betydelig fysisk indsats for slet ikke at tale om åndelige ressourcer, der kunne have været brugt til noget andet, så skal det ikke mangle på god vilje fra regeringens side til også at prøve at se, om man trods alt ikke kunne få Danmarks næststørste parti med, når det drejer sig om at håndhæve og få respekteret det, der er lov og ret i Danmark.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Det, der kalder mig op, er miljøministerens bemærkning om, at vi skal lave en lov, der virker. Så vil jeg spørge miljøministeren, om ikke han kan se, at man behandler mennesker uens. Nogle mennesker i dette samfund er kvalificerede til at måtte bo der hele året i kraft af deres situation, mens andre ikke er det.

Yderligere vil jeg egentlig godt have miljøministeren til at bekræfte – og det var fru Rønn Hornbech også inde på – at hvis denne lov bliver vedtaget, og det er der da noget, der på nuværende tidspunkt kunne tyde på, så er jeg sikker på, og ministeren er sikkert også sikker på, at så vil der opstå dækadresser. Det bliver netop resultatet af dette lovforslags vedtagelse.

Der står jo, det kan jeg ikke undlade at gøre opmærksom på nu her, i grundloven, at den personlige frihed og ejendomsretten er ukrænkelig. Her griber man virkelig ind, så det batter.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Ministeren sagde, at nu skulle vi melde ud, at nu skulle vi være sande, og nu skulle vi være dit og dat og alt det dér. Så vil jeg gerne bede ministeren om at melde ud: Hvis nu de undersøgelser, der er i gang, viser, at den store faktor i andelen af helårstilflyttere er de ældre, som ministeren selv har været med til at give en 8-års-regel – regner jeg da med, jeg var ikke i Folketinget dengang – hvis nu det virkelig viser sig, at det er det, som kan bringe os i konflikt med EU-reglerne og ikke andre helårsbeboere, vil ministeren så tage det op og ændre den 8-års-regel? Så kan ministeren ikke komme her og sige, at han ikke har gjort noget for at overholde EU-reglerne. Det må vi have på det klare.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Hvis ministeren opfattede mit indlæg som en måde at glide af på, så er det ikke rigtigt. Vi støtter forslaget, men påpeger blot, at der også er andre ting på området, som vi skal tage fat i.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Jeg er da glad for at høre, at ministeren lover, at lovforslaget kan blive delt. Det er sådan, at vi hele tiden har sagt, at det, der handlede om at forhindre ulovlig fremtidig helårsbeboelse i sommerhuse, kunne vi støtte, men alt det andet har vi overhovedet ikke givet tilsagn om at have noget med at gøre, før vi har kigget på det.

Så vil jeg også håbe på, at der kommer en afdæmpning af de midler, der skal bruges over for borgerne, sådan at vores retssikkerhed ikke lider et knæk, for når almindelige borgere bliver udsat for så skræppe sanktioner, så er vi altså ude på et skråplan. Jeg tror, vi kan opnå det med betydelig færre midler end det, der er lagt op til.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Tak for ministerens tilsagn om at slette bemærkningen om den såkaldte 30-ugers-regel, men jeg vil gerne gå lidt videre og bede om en invitation fra ministeren, for jeg mener simpelt hen, der er behov for, at der bliver indkaldt til deciderede forhandlinger, hvor vi gennemgår de her bemærkninger til lovforslaget en for en og bliver enige om, hvad der skal stå, og hvad der ikke skal stå.

Jeg mener, der er en del, der skal luges ud, og at det ikke bare kan klares via det almindelige udvalgsarbejde, så jeg vil gerne have et tilsagn om, at vi bliver inviteret til forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Først til fru Helga Moos: Jeg må indrømme, at den store ubekendte faktor for mig lige nu er: Vil Venstre i virkeligheden være med til at løse de her problemer? Jeg kan ikke forstå Venstres udmeldinger nu om, at midlerne er for skræppe. Vil man løse problemerne og i givet fald hvordan? Hvilke midler er det, Venstre vil bringe i anvendelse?

Samtidig vil jeg gerne oplyse Dansk Folkeparti om, at Socialdemokratiet altså stemte

imod pensionistreglen, dengang den blev vedtaget.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har givet løftet om, at vi skiller alt det ud, der ikke handler om at sætte bom for de bemærkninger. Jeg tror nu ikke, man kan lade bemærkninger være utrykte, men vi kan tydeligt i en beretning præcisere, på hvilket grundlag vi handler, og jeg vil meget gerne give fru Henriette Kjær det løfte, at vi kan tale om de her spørgsmål.

Jeg har hele tiden lagt vægt på: Vi ved alle sammen, at denne her sag med sommerhuse er en ubehagelig sag for alle politiske partier, og det er derfor, det er et af de steder, man skal vise, om der er noget ryggrad i én, om man kan, selv om det er upopulært, bidrage til at håndhæve gældende lov og beskytte det store flertal, der overholder lovene.

Det er, som om det efterhånden er blevet sådan, at vi ikke bare skal tage hensyn til dem, der allerede har overtrådt reglerne, men nu er vi så bekymrede for dem, der måske vil overtræde reglerne, at vi ikke vil gøre noget for at beskytte de 200.000, der faktisk overholder reglerne. Det nærmer sig en parodi, og derfor håber jeg, at vi efter nu at have krydset disse skarpe klinger med hinanden så i en fornuftig diskussion bagefter alligevel kan finde ud af at holde sammen.

Jeg vil bare sige det én gang til: Venstre kan simpelt hen ikke være det her bekendt. Det er simpelt hen ikke passende, det man gør. Man har selvfølgelig lov til det, men det er ikke – nu skal jeg ikke bruge stærke ord, men det er ikke klogt, hvis jeg så kan sige det sådan. Derfor vil vi meget gerne præcisere, at det alene drejer sig om at sætte bom for det her, og at de andre spørgsmål må afvente behandling senere hen.

Jeg er meget villig til i forlængelse af spørgsmålet fra Dansk Folkeparti under udvalgsarbejdet at bidrage med de erfaringer, vi har omkring dækadresseproblemstillingen og sådan noget; om der er et problem eller ej. Der er det myndighederne, som har med CPR at gøre, altså Det Centrale Personregister, det er deres erfaring, at det er – om jeg så må sige – et håndterbart problem, og ikke et problem, som er særlig alvorligt, eller vil blive særlig alvorligt i sommerhusområderne. Men selvfølgelig skal man altid være årvågen over for dette, ligesom man jo erfaringsmæssigt skal være årvågen

over for det inden for hele den sociale lovgivning.

Så endnu en gang vil jeg sige tak for den positive modtagelse og håbe efter dette bizarre intermezzo med partiet Venstre, at vi vender tilbage til, at de partier, der står bag dansk sommerhuslovgivning, står bag de løfter befolkningen fik i 1992, står bag håndhævelse af lov og ret, til syvende og sidst kan finde hinanden og lave en løsning, der er endnu bredere end det brede flertal, der tegnede sig her ved de første bemærkninger.

Dér kan fru Moos måske bidrage, for fru Moos startede med at sige, at hun under ingen omstændigheder ville være med til det her lovforslag. Men som jeg hørte hende i anden omgang, var hun blevet betydelig mere åben over for at diskutere det med os, og hvis jeg så skal fortrænge de mørke skyer fra mit sind og min ærgrelse over det, jeg har hørt på her i dag, vil jeg jo helst lade de sidste ord, fru Moos sagde, stå tilbage, og ikke de første hun kom med.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Jeg er da glad for, at vores velvilje er opfattet, men der ligger altså noget andet i det lovforslag. Når man ser de skrappe sanktioner dér, så ligger der det med at beskytte borgerne, altså beskytte dem, der bor lovligt i sommerhusområderne og bruger dem til sommerhuse; selvfølgelig skal de beskyttes mod dem, der bor der ulovligt. Men der ligger jo også en beskyttelse af borgerne, noget der hedder retssikkerhed, og hvis vi i forbindelse med sådan en lovgivning som den, vi skal i gang med, går ind og tager så skrappe midler i brug med omvendt bevisførelse og med bøder på 25.000 kr., hvor vi ikke giver domstolene tilstrækkelig frie hænder til at fastsætte bødestørrelse, er vi altså inde, hvor vi rører ved borgernes grundlæggende retssikkerhed, og det kan vi ikke bare se stort på.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Nu er der jo meget, folk kan begive sig ud i, som de vil rådgive andre med, og det her med, hvad man kan være bekendt eller ej, dér vil jeg sige til miljøministeren, at det skal han ikke rådgive om, for det er han ikke den rette til.

Men det, jeg vil sige til miljøministeren, er, at for det første så synes jeg ikke, det er anstændigt, at man citerer fra de lukkede møder, vi har. Men hvad der er værre endnu, er, når man

citerer forkert. Jeg vil gerne have ministeren til – hvis det er sådan, at ministeren kan det på fingrene – at sige til mig, hvornår vi nogen sinde har tilsluttet os det her lovforslag i dets form. Aldrig. Det, den debat gik på, da vi sad og diskuterede det, var, om det her skulle deles. Ja, og at det alene skulle handle om, at man satte prop i, for at der ikke kunne flytte andre derud.

Men når man kigger i lovforslaget, drejer det sig jo om en stribe af andre ting, der er pakket ind i bemærkninger, og derfor er lektien til ministeren og hans embedsfolk, som jeg i øvrigt også hørte fru Henriette Kjær fra De Konservative sige: Gå nu hjem og få de ting pillet ud, sådan at det alene er det klare budskab, som vi gav hinanden hånden på, vi arbejder ud fra. Det kræver simpelt hen, at man får det ordnet. Og ved den lejlighed skal vi nok vide at tage de retlige aspekter med, som vi for vores vedkommende gerne vil kvittere for, at fru Birthe Rønn Hornbech udmærket leverede her. Vi kan bruge dem, og det vil vi gøre.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Med hensyn til det sidste, hr. Hans Christian Schmidt sagde, kan man jo sige, at de kloge narrer de mindre kloge med hensyn til den aftale, vi har haft med miljøministeren. Jeg er glad for, at Dansk Folkeparti har sagt fra til den i hvert fald, og det var også det, jeg sagde i min ordførertale.

Med hensyn til beskyttelse af borgerne i sommerhusområderne må jeg lige spørge ministeren, om ikke han mener, de seks borgmestre i de nordsjællandske sommerhusområder, som tigger og beder om at lade deres helårsbeboere være i fred, beskytter deres borgere; og om ikke ministeren mener, at de kommuner, som er sommerhusramte – i gåseøjne – ikke bedst ved, hvor skoen trykker, og om det ikke var godt at tage disse borgmestre med i eventuelle kommende forhandlinger og høre deres erfaringer. Og lad os få en lovgivning med et menneskeligt ansigt.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har naturligvis ikke citeret fra interne møder, og da slet ikke møder hr. Schmidt ikke har deltaget i. Men jeg har alene sagt, at jeg troede, vi var enige om at gøre en effektiv indsats for at sætte en prop i nu.

Det, vi har diskuteret, var på basis af det lovforslag, der er offentligt kendt og har været ude til diskussion, nemlig at vi skilte den del ud, som vedrørte, om jeg så må sige, fremtidige lovovertrædere. Den skilte vi ud. Det var det, hele mødet handlede om, og det var det, jeg fik indtrykket af, at vi bortset fra det yderste højre var enige om.

Derfor er det jo ikke ensbetydende med, at man ikke kan ændre holdning, efter at man har været i gruppen og diskuteret. Jeg taler ikke om aftalebrud, men jeg taler bare om, at det er en anden melding, vi har fået i dag, end den melding, vi fik ved den lejlighed. Hvis man kan ændre mening én gang, så er det jo klogt at tænke over, om ikke det var fornuftigt at ændre mening én gang til.

Så vi er indstillet på at lade det her alene handle om at slå prop i i forhold til fremtidige lovovertrædelser med udgangspunkt i det forslag, der er, og vi vil arbejde for det bredest tænkelige flertal i den her forbindelse. Jeg vil endnu en gang, selv om man kan blive knotten på et enkelt parti, glæde mig over alle de andre, som der er grund til at takke for deres indlæg her i dag.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg skal blot understrege nok en gang, at miljøministeren aldrig har fået en anden melding. I det sidste møde, jeg har deltaget i siddende over for miljøministeren, har jeg sagt: Sådan bliver det. Jeg forstår nu, at miljøministeren siger, at vi er villige til nu at ændre det, sådan at det kun drejer sig om det. Jamen det var det, der blev sagt fra talerstolen. Så har eftermiddagen alligevel ikke været helt spildt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 17:
Forslag til lov om ændring af lov om almen voksenuddannelse. (Justering af fagrækken, hjemler vedrørende undervisning, prøver og administration af tilskud til efter- og videreuddannelse, klage og oplysningspligt m.v.).
 Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).
 (Fremsat 7/10 98).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Carsten Hansen (S):

Der er tale om en genfremsættelse. Lovforslaget er tidligere fremsat som L 166 i januar 1998. Lovforslaget nåede ikke at blive færdigbehandlet, inden der blev udskrevet folketingsvalg.

Formålet med lovforslaget er primært at tilvejebringe klare bestemmelser i loven, altså hjemmel til at fastsætte regler, så vi kan videreføre gældende praksis på lovens område. Der er altså helt overvejende tale om en teknisk justering af loven.

Men derudover åbner lovforslaget også mulighed for at differentiere undervisningstilbudet, så voksenuddannelsescentrene kan tilbyde en mere målrettet og fleksibel undervisning end i dag, og det er til den store gruppe af kortuddannede voksne i Danmark. Vi får altså et mere velfungerende tilbud med kvalitet i, og det er jo ikke så ringe endda. Jeg skulle hilse og sige, at det ser vi på med tilfredshed.

Jeg vil også hæfte mig ved, at det præciseres, at udbudspligten ikke alene gælder for voksenuddannelsescentrene, men også for de øvrige amtskommunale uddannelsesinstitutioner, der som følge af sammenlægningen udbyder voksenuddannelse. Det er vigtigt for os at fastslå, at VUC har en central placering i opfyldelsen af uddannelsesindsatsen for de kortuddannede voksne. Derfor må vi i dag også fastslå, at det er centralt at bevare og sikre det frie optag, at spredningen af fagudbud fastholdes, og at det fintmaskede net af VUC'ere, som vi kender i dag, fastholdes.

Det vil med andre ord sige, at amterne jo selvfølgelig fortsat skal leve op til lovens krav om udbud og kvalitet, samt at undervisningen skal være dér, hvor eleverne er.

Jeg skal sige, at vi selvfølgelig tilslutter os lovforslaget og ser frem til den videre behandling.

Anders Mølgaard (V):

Det er naturligvis såre fornuftigt at tilvejebringe klare bestemmelser i den foreliggende AVU-lov, men jeg vil selvfølgelig her ved førstebehandling benytte muligheden for at komme med nogle generelle synspunkter og også stille nogle spørgsmål, vi i Venstre ønsker belyst.

I lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås den nuværende formulering i § 4, stk. 6, gjort bredere, bl.a. således, at undervisningsministerens hjemmel til at fastsætte regler udvides fra »undervisningens indhold, omfang og varighed« til »undervisningen«. Ud over det i lovforslaget udtrykkeligt nævnte formål, som alle kan være enige om, tror jeg, ønskes det oplyst, om hensigten også er at få hjemmel til at regulere selve undervisningsmetoden.

Når jeg spørger, skyldes det den tilsyneladende manglende overensstemmelse mellem på den ene side gældende læseplaner, der er fastsat som bilag til bekendtgørelsen, og på den anden side de politiske intentioner, som er formuleret omkring gældende lov.

Som bekendt står der i betænkning 1146 fra august 1988 om prøveforberedende undervisning på grundlæggende niveau, at naturligvis skal styringen på dette område ske med fuld respekt for metodefriheden inden for de gældende fagområder, således som denne også vil fremgå af læseplanerne. Og i bemærkningerne hedder det, at i de enkelte fag må det sikres, at faglige niveauer og indholdsmæssige rammer følges, således at uddannelsen fremstår med en rimelig grad af entydighed. Både deltagerne og det øvrige tilgrænsende uddannelsessystem og de forskellige aftagere må og skal have tillid til kvaliteten af den undervisning og de prøveformer, der finder sted inden for de enkelte fagområder. Og endvidere hedder det: mens der for undervisningens indhold må fastlægges entydige, centrale regler osv.

På den anden side beskæftiger gældende læseplaner sig ikke desto mindre nok så meget med fastlæggelse af undervisningsmetode, som de beskæftiger sig med eksakt fastlæggelse af det faglige indhold på de enkelte forløb.

Når ministeren i forslag til lovændring skriver, at ændringen dermed tilvejebringer klar hjemmel til videreførelse af praksis, skal jeg derfor spørge: Er det således ministerens hen-